

Bilag 2

EUROPA-PARLAMENTETS OG RÅDETS DIREKTIV 97/7/EF af 20. maj 1997 om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg

EUROPA-PARLAMENTET OG RÅDET FOR DEN EUROPÆISKE UNION HAR –

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det Europæiske Fællesskab, særlig artikel 100 A,

under henvisning til forslag fra Kommissionen¹⁾,

under henvisning til udtalelse fra Det Økonomiske og Sociale Udvalg²⁾,

i henhold til fremgangsmåden i traktatens artikel 189 B³⁾, på grundlag af Forligsudvalgets fælles udkast af 27. november 1996, og

ud fra følgende betragtninger:

- (1) Der bør i forbindelse med gennemførelsen af målene for det indre marked vedtages foranstaltninger med henblik på dets gradvise konsolidering;
- (2) den frie bevægelighed for varer og tjenesteydelser vedrører ikke kun de erhvervsdrivende, men også privatpersoner; den indebærer, at forbrugerne i Fællesskabet får adgang til varer og tjenesteydelser i en anden medlemsstat på samme betingelser som befolkningen i denne stat;
- (3) fjernsalg på tværs af grænserne kan være et af de vigtigste konkrete resultater for forbrugerne af gennemførelsen af det indre marked, som det bl.a. fastslås i Kommissionens meddelelse til Rådet »På vej mod et enhedsmarked inden for distribution«; med henblik på at sikre, at det indre marked fungerer efter hensigten, er det absolut nød-

vendigt, at forbrugerne kan henvende sig til en virksomhed uden for hjemlandet, selv om denne virksomhed har et datterselskab i forbrugerens bopælsland;

- (4) indførelsen af nye teknologier medfører en mangedobling af de midler, forbrugerne råder over til at gøre sig bekendt med de kommercielle tilbud overalt i Fællesskabet og til at afgive deres bestillinger; visse medlemsstater har allerede fastsat forskellige eller afvigende bestemmelser om forbrugerbeskyttelse i forbindelse med aftaler vedrørende fjernsalg med negative konsekvenser for konkurrencen mellem virksomhederne på det indre marked; det er derfor nødvendigt at indføre et minimum af fælles regler på fællesskabsplan;
- (5) i punkt 18 og 19 i bilaget til Rådets resolution af 14. april 1975 om Det Europæiske Økonomiske Fællesskabs første program for en politik vedrørende forbrugerbeskyttelse og –oplysning⁴⁾ nævnes nødvendigheden af at beskytte købere af varer eller tjenesteydelser mod krav om betaling for ikke-bestilte varer og aggressive salgsmetoder;
- (6) i Kommissionens meddelelse til Rådet med titlen »Fremstød på det forbrugerpolitiske område«, der blev godkendt ved Rådets resolution af 23. juni 1986⁵⁾, bebudes det i punkt 33, at Kommissionen vil forelægge forslag om anvendelse af nye informationsteknologier, der gør det muligt at transmitere bestillinger fra forbrugerens hjem til leverandøren;
- (7) i Rådets resolution af 9. november 1989 om de fremtidige prioriteter for en intensiveret forbrugerbeskyttelsespolitik⁶⁾ opfordres Kommissionen til især at sætte ind på de områder, der nævnes i bilaget til denne resolution; i dette bilag nævnes ny teknologi,

¹⁾ EFT nr. C 156 af 23. 6. 1992, s. 14 og EFT nr. C 308 af 15. 11. 1993, s. 18.

²⁾ EFT nr. C 19 af 25. 1. 1993, s. 111.

³⁾ Europa-Parlamentets udtalelse af 26. maj 1993 (EFT nr. C 176 af 28. 6. 1993, s. 95). Rådets fælles holdning af 29. juni 1995 (EFT nr. C 288 af 30. 10. 1995, s. 1). Europa-Parlamentets afgørelse af 13. december 1995 (EFT nr. C 17 af 22. 1. 1996, s. 51). Europa-Parlamentets afgørelse af 16. januar 1997 og Rådets afgørelse af 20. januar 1997.

⁴⁾ EFT nr. C 92 af 25. 4. 1975, s. 1.

⁵⁾ EFT nr. C 167 af 5. 7. 1986, s. 1.

⁶⁾ EFT nr. C 294 af 22. 11. 1989, s. 1.